

دامداری بیولوژیکی یا آلی در مراتع بیدستان شیوه نوینی از نظام بهره برداری عشایری در استان فارس

لیلی عرب‌شیبانی، کارشناس

چکیده:

محصولاتی که عاری از کودهای شیمیایی و علف‌کش‌های شیمیایی و افزودنی‌های شیمیایی باشند از ۷۰٪ به بالا می‌توانند برچسب بیولوژیک داشته باشند که طبق مقررات واگذاری مخصوص به خود در بازار عرضه می‌شوند. دامداری و مرغداری بیولوژیک شرایط و مقررات خاص و تغذیه بیولوژیکی را طلب می‌کند.

چون در حال حاضر در ایران زراعت بیولوژیکی درسطح وسیع انجام نمی‌گیرد و فراهم آوردن علوفه بیولوژیکی از خارج توجیه اقتصادی ندارد و اهمیّت موضوع به حدی است که باید این مهم هر چه سریعتر در کشور تجربه شود، این امر ما را بر آن داشت که با استفاده از سنت عشایری استان فارس این تجربه را عملی نماییم.

تصویب کشاورزی بیولوژیک: اخیراً با اقداماتی که اینجانب عبدالنور کسایی در مزرعه بیدستان انجام دادیم شیوه کشت محصولات زراعی آبی یا بیو مورد تصویب قرار گرفته و دفتری با مسئولیت مهندس نصیرزاده در سازمان حفظ نباتات وزارت جهاد کشاورزی شروع بکار نموده است. در آخرین همايش ملی استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی مقاله اینجانب لیلی عرب‌شیبانی و عبدالنور کسایی مورد تأیید قرار گرفت و در قطعنامه اهداف پیشنهاد شده منظور گردید.

طرح دامداری بیولوژیکی بیدستان: چون نمی‌توانیم زراعت و دام را از هم جدا کنیم و خوشبختانه با تشکیل وزارت جهاد کشاورزی این قبیل طرحها مورد حمایت قرار خواهد گرفت تصمیم به اجرای طرح دامداری آلی یا بیو گرفتیم. چون در حال حاضر زمینه کشت علوفه بیولوژیکی مهیا نمی‌باشد، بنابراین تصمیم گرفته‌ایم از مراتع بیدستان

که از پوشش گیاهان مرتتعی و گیاهان دارویی درجه یک برخوردارند در تابستان به عنوان سرحد چرای دام و در زمستان از مراتع گرسیری استفاده شود و در صورت نیاز به مقدار علوفه دستی از کشت یونجه و جو در زمین بکر به صورت بیولوژیکی استفاده شود.

چرا به دامداری بیولوژیکی با وجود مشکلات آن در ایران احساس نیاز می‌شود؟ اندیشه و پیش‌گوییهای پروفسور رودلف استیز بنیانگذار کشاورزی بیولوژیکی بعد از ۸۰ سال قابل طرح است. نظریه پروفسور استیز که بسیار جالب توجه است در مقاله تفصیلی توضیح داده خواهد شد. معاونت دام وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند با حمایت از چنین طرحهایی و با ساماندهی دامداری عشايری گامهای مؤثری در بهبود صادرات غیر نفتی و وضعیت معیشتی مردم سختکوش عشايری کشور به ویژه استان فارس بردارد. این قبیل طرحها که مورد تأیید و حمایت جدی سازمانهای جهانی از قبیل سازمان ملل و سازمان خوار و بار جهانی و محافل زیست محیطی دنیا است می‌توانند در مسایل زیست محیطی گنجانده شوند.

مزیت دامداری چرا به شیوه عشايری (طرح دامداری بیولوژیکی بیدستان): مزیت تولید گوشت و فرآوردهای لبنی حاصل از چرا در مراتع طبیعی نسبت به گوشت بیولوژیکی صنعتی این است که مراتع با پوشش گیاهان دارویی گوشت با خواص طبیعی و عاری از هر گونه مواد هورمونی و افروزنی به دست می‌آید.

ضرورت حمایت از واحدهای تولید گوشت و فرآوردهای دامی بیولوژیکی با توجه به معضلات پیش آمده در دنیا از قبیل جنون‌گاوی و غیره روز به روز بیشتر احساس می‌شود و لازم است که در ایران عملی شود. از آنجا که جمعیت عشايری از سنت دیرینه دامداری و فرهنگ غنی زیست محیطی برخوردارند و با حفظ سنتها می‌توانند در این راه ساماندهی شوند. اضافه بر حفظ سنتها می‌توانند قسمت ارزشمندی

از دانش بومی جمعیت عشايری را در راه تولیدات بیولوژیکی نیز ساماندهی کنند. باشد تا راه نوینی بسوی صادرات غیر نفتی مملکت باز شود. واژه‌های کلیدی:

دامداری بیولوژیک، مراتع بیدستان و استان فارس.

مقدمه:

در برآه انتخاب این واژه توضیح مختصری لازم است. این شیوه نوین که نتیجه فناوری علم جدید و هماهنگ با مسائل زیست محیطی و توسعه پایدار می‌باشد به‌طور عمده بعد از جنگ جهانی دوم در اروپا عملی شد. البته دانشمندان از سالهای ۱۹۲۰ موضوع محصولات کشاورزی بیولوژیکی (دامی و زراعی) را به‌طور جدی در محافل خاصی مطرح نموده بودند اما هنوز معضلات و فاجعه‌های ناشی از مواد غذایی و آگاهی از آن به حدی نرسیده بود که تدوین مقررات و قوانین مربوطه را طلب کند.

هنوز نظر واحدی در مورد این واژه ارایه نشده است. فرانسه زبانها از واژه بیولوژیکی Biologique استفاده می‌کنند و به اختصار Bio می‌گویند (به معنای زنده). انگلیسی زبانها از واژه اورگانیک استفاده می‌کنند (Organic). در وزارت جهاد کشاورزی از لغت آلی هم استفاده شده است. البته لغت بیولوژیک جامع‌تر و کاملتر از واژه انگلیسی اورگانیک می‌باشد و تا زمانی که واژه مناسبی که معادل بیولوژیک باشد، در فارسی پیدا نکنیم به اجبار در این مقاله بیشتر از واژه Bio (استفاده خواهیم کرد. چرا نیاز به دامداری بیولوژیک با وجود مشکلات آن در ایران احساس می‌شود؟

اندیشه و پیشگویی‌های پروفسور روالف استینز بنیانگذار کشاورزی بیولوژیکی بعد از ۸۰ سال امروزه به طور ملموس به وقوع پیوسته است.

پروفسور استینر اتریشی الاصل در سال ۱۹۲۰ در سویس مرکز مطالعات آنتروپوزوفی^۱ را بنیانگذاری می‌کند. این رشته از علم را انسان با دیدگاه نوین و رابطه‌اش را با جهان هستی مد نظر قرار می‌دهد و دو جنبه پژوهشی و کشاورزی دارد و انسان را جزو یک تعادل کیهانی می‌داند که باید آن را بفهمد. پروفسور استینر می‌گوید: «بشر باید تعادل میان جهان مادی و معنوی را دنبال کند که لازمه آن تأمل و اندیشیدن در مورد اصول دو علم مجزا از هم است که تنها دنیا را بر پایه مشاهده‌های حسی فیزیکی می‌بیند. او می‌گوید زمین یک موجود زنده در کلیت خودش می‌باشد. آینده کره زمین و بشر به طور تنگاتنگ به هم پیوسته است. بشر قدرت این را دارد که زمین را نابود یا آن را زیبا کند.

او برخوردي علمي را پيشنهاد می‌دهد که تنها شامل قوانین مادي نبوده بلکه قوانین جهان فرا ماده^۲ را نيز شامل می‌شود. تئوري ايشان بيشتر بر روی انرژي در طبيعت استوار است. او يادآوري می‌کند که انسانها، حيوانات و گیاهان از راه نيروي ديناميکي (نيروي زنده و فعال) به هم ارتباط پيدا می‌کنند. همان طور که فصلها، شب و روز، جزر و مد، ماه و خورشيد و حرکت منظومه شمسی بر روی زندگی تأثير دارد خاک به منزله یک پوسته حساس دور کره زمین را فرا گرفته و از راه پوشش گیاهی در مقابل تأثيرات وارد شده واکنش نشان می‌دهد.

پروفسور استینر نظریه‌اش را برای کشاورزی بیولوژيکی تدوین نمود. ايشان چنین به نظر می‌دهد که کره زمین در ارتباط با سایر كره‌های منظومه شمسی بوده و گيرنده انرژي از خورشيد است و اين انرژي در رشد گیاه مؤثر می‌باشد. به عنوان مثال هر نوع کشت باید در زمان خاص از نظر هوашناسی و هماهنگ با آن صورت گیرد و تأكيد بر

۱- Anthroposophie واژه‌ای یونانی است که Anthro = انسان و sophie = خرد. معادل انتروپوزوفی را می‌توانیم انسان خردورزی بنامیم.

این امر دارد که کشاورز باید خودکفا باشد. او باید بیشترین نیاز دام و منبع کود مورد نیازش را خود تولید کرده و از منابع خارج از مزرعه تا جایی که ممکن است بی نیاز باشد. در جستجوی این تعادل استفاده از کودهای شیمیایی کنار گذاشته می شود. او پیش بینی می کند کشاورزی متقابل در فناوری جدید در سالهای آینده چنان نابود خواهد شد که در آخر قرن به درد تغذیه نخواهد خورد.

متأسفانه پیشگویی ایشان بعد از ۸۰ سال به وقوع پیوسته است. برخورد نوگرایانه با طبیعت در مدرسه اندیشه پروفسور استینز، مشارکت در اندیشه و عملی است که امروزه بسیار گسترش یافته است یعنی تولید بدون تخریب.

امروزه پیدایش بیماریهای مهلک و صعب العلاج تلفات زیادی را در جهان صنعتی و متmodern در پی داشته است. طبق آمار ارایه شده از سوی مراکز معتبر جهانی ۸۰٪ از بیماریهای مهلک و ۴۰٪ از سلطانها از مواد غذایی رایج به وجود آمده اند. آمار و ارقام در این مورد که هشداری جدی برای این جامعه ها به حساب می آید دنیای غرب را به وحشت انداخته و رویکرد نوینی را برای تولید مواد غذایی پروتئینی طلب نموده است. با گسترش بازار مواد بیولوژیکی و تقاضای روزافزون مردم اروپا و آمریکا و کمبود این نوع مواد، بازار واردات محصولهای زراعی و دامی و فرآورده های لبنی بیولوژیکی رونق بسیاری پیدا کرده است.

انگلستان ۷۰٪ از مواد مصرفی بیو را در سال ۱۹۹۷ وارد نموده که معادل ۳۵۰ میلیون پوند می باشد. در کشور ایالات متحده آمریکا مصرف مواد بیو در سال ۱۹۹۹ به رقم چهار میلیارد دلار رسیده که تا چهار سال آینده این رقم به ۱۰ میلیارد دلار خواهد رسید. در کشور فرانسه هم ۳۰٪ از مواد مصرفی وارد می شود و با وجود داشتن بهترین کشاورزی و دامداری به دلیل آلوده شدن زمینهای کشاورزی کشت بیولوژیکی ممکن نیست. دولت فرانسه بودجه هنگفتی به صورت وام بلا عوض در اختیار کشاورزان قرار

داده که در صورت تمایل به مدت پنج سال زمین زراعتی خود را به کشت بیولوژیکی تبدیل نمایند.

متأسفانه در کشورهای با آب و هوای خشک، زمینهای در اثر استفاده از کودهای شیمیایی و سمپاشی، زودتر از مناطق با آب و هوای مرطوب تخریب شده و باروری خود را از دست می‌دهند. اخیراً از طرف معاونت محترم وزارت جهاد کشاورزی نامه‌ای رسمی به ریاست امور اراضی مبنی بر تخصیص درصدی از زمینهای بکر قابل واگذاری به افراد و شرکتهایی که مایلند کشاورزی بیولوژیکی انجام دهند ارسال شده است، زیرا در صورت گسترش طرح دامداری بیولوژیکی، برای تکمیل تغذیه دام در موقع کمبود علوفه در مرتع به ویژه در فصل زمستان نیاز به تهیه و آماده سازی زمین برای تولید علوفه بیولوژیکی می‌باشد.

نگاهی کوتاه به همایش بین‌المللی کشاورزی بیولوژیک در شهر لیون فرانسه^۱ (۱۹۹۹): این کتاب یک ماه پیش به دست ما رسید که البته مطالب آن از حوصله مقاله حاضر خارج است، اما به یکی از تحقیقات در مورد کشاورزی بیولوژیکی در قبرس اشاره می‌کنیم:

این تحقیق بعد از تقاضای ۳۰ دامدار کشور قبرس در سال ۱۹۹۹ که متقاضی دریافت گواهی AB کشاورزی بیولوژیکی بوده اند انجام شده است. در قبرس بیشتر دامداران که به نوعی شبیه دامداران عشاپری ایران هستند در مناطقی ساکن شده و به زراعت و دامداری در مزرعه مشغولند.

هیچ کدام از واحدهای مورد بررسی حائز شرایط گواهی AB کشاورزی بیولوژیکی نشدند.

^۱ مجموعه سخنرانیهای ۹۵ مولف توسعه تحقیقات علوم کشاورزی فرانسه، پاریس، ۲۰۰۰

نظریه کارشناسان این بوده که دامداری متحرک یا دامداری چرا در طبیعت (Pastoral) نزدیکترین سیستم به سیستم بیولوژیکی است که می‌توان مسایل فنی آن را حل کرد. اشکال امر دادن غذای تکمیلی بوده که شرایط کشت بیولوژیکی یونجه و غلات را نداشته و از کمپوست کودهای حیوانی، کود سبز، تناوب زراعی و آیش استفاده نمی‌شده است.

دامداری چرا در طبیعت از نظر فنی می‌تواند در شیوه تولید بیولوژیکی قرار بگیرد و اختلاف آنها زیاد نبوده و قابل جبران می‌باشد.^۱

در مجموع مسئله محوری تمام مقاله‌ها تأکید بر موضوع رعایت مسایل زیست محیطی و توسعه پایدار می‌باشد.

مزیت دامداری چرایی به شیوه عشايری (طرح دامداری بیولوژیکی بیدستان):

درست است که دامداری بیولوژیک یک نظام دامداری عشايری نیست (بلکه فناوری عصر صنعتی می‌باشد)، اما می‌توان شیوه دامداری عشايری را با این فناوری جدید هماهنگ نمود. لازم به ذکر است که شیوه دامداری عشايری در استان فارس (دامداری کوچنده) با دامداری متحرک که در سایر نقاط دنیا معمول است فرق دارد.

مزیت تولید گوشت و فرآورده‌های لبنی حاصل از چرا در مراتع بیدستان و مراتع گرمسیری استان فارس نسبت به گوشت بیولوژیکی در اروپا و آمریکا این است که این مراتع از پوشش گیاهان دارویی غنی برخوردار می‌باشند که فایده‌های بیشمار پزشکی دارد و دام با خوردن آن مزایای بیشتری نسبت به مصرف علوفه بیولوژیکی بدست می‌آورد. علاوه بر این، آب شرب دام در مراتع بیدستان طبق گواهی اداره بهداشت و صنایع و معادن فارس از بهترین آبهای معدنی ایران است.

^۱ مجموعه INRA، صفحه ۱۲۱، مقاله فناوری کشاورزی بیولوژیکی و دامداریهای متحرک، قبرس

نتیجه‌گیری:

همانطور که پروفسور استینتر در اوایل قرن بیستم به درستی پیش‌بینی نموده مواد غذایی در اواخر قرن به درد تغذیه نمی‌خورد، پیش‌بینی ایشان به وقوع پیوسته و آمار و ارقام ارایه شده از سوی سازمان ملل حاکی از گسترش روز افزون بیماریها از راه مواد غذایی است و رویکرد دیگری در تولید مواد غذایی لازم است. به این دلیل است که دامداری بیولوژیکی با استفاده از سنت عشايری استان فارس می‌تواند در پرتو فناوری و دانش علمی جدید مطرح و اجرا شود که مزیت آن نسبت به دامداری بیولوژیکی در اروپا و آمریکا این است که مراتع بیدستان در منطقه سردسیری (سرحد) در فصل تابستان و مراتع گرم‌سیری فارس در فصل زمستان از پوشش غنی گیاهان دارویی برخوردار است و استفاده از این نوع گوشت و محصولات لبنی و سایر فرآورده‌های دامی فایده‌های پزشکی نیز در بر خواهد داشت.

انتظارات از وزارت جهاد کشاورزی:

از مطالب عنوان شده می‌توان نتیجه گرفت که وزارت جهاد کشاورزی و معاونت محترم دام می‌تواند با حمایت از چنین طرحهایی و ساماندهی دامداری عشايری گامهای مؤثری در بهبود وضعیت معیشتی مردم و عشاير سختکوش کشور بهویژه استان فارس بردارند. اینگونه طرحها که می‌توانند در مسایل زیست محیطی گنجانده شوند مورد تأیید و حمایت جدی سازمانهای جهانی مانند سازمان ملل و محافل زیست محیطی دنیا می‌باشند. ضرورت حمایت از واحدهای تولید گوشت و فرآورده‌های دامی بیولوژیکی با توجه به معضلات پیش آمده در دنیا مانند جنون‌گاوی و غیره روز به روز بیشتر احساس می‌شود و لازم است که در ایران عملی شود. از آنجا که جمعیت عشايری به ویژه در استان فارس از سنت دیرینه دامداری و فرهنگ غنی زیست محیطی برخوردارند، با حفظ سنتهای می‌توانند اضافه بر احیای قسمت ارزشمندی از دانش بومی جمعیت عشايری، در راه تولید بیولوژیکی ساماندهی شوند. باشد تا راه نوینی به سوی

صادرات غیر نفتی مملکت باز شود که کمکی نیز به قشر آسیب‌پذیر جامعه عشايری خواهد بود.

پیشنهادها:

- ۱- حمایت از طرح دامداری بیولوژیکی بیدستان و تصویب آن.
- ۲- احداث مرکز تحقیقات دانش بومی در شیراز (دربرگیرنده روش زراعت و دامداری، فرهنگ و سنت جوامع مولد عشايری و روستایی استان فارس).
- ۳- استفاده چند منظوره از جامعه مولد عشايری (که جزو میراث فرهنگی کشور نیز می‌باشد) در برنامه‌های فرهنگی، زیست محیطی و گردشگری.
- ۴- احداث موزه مردم‌شناسی عشاير استان فارس در شیراز (مرکز فرهنگی ایران).

منابع:

- ۱- دایرهالمعارف دکتر لوگوف، (Dr. Legoof,) ۱۹۹۷. بیولوژیک و تعادل رژیم غذایی، انتشارات روزرہ ژولوا، پاریس.
- ۲- دایرهالمعارف لاروس کشاورزی.
- ۳- رودلف استینر (Rudolf steiner)، ۱۹۹۹. کشاورزی اصول معنوی شیوه بیو دینامیک، انتشارات روماند ژنو، سویس، چاپ پنجم.
- ۴- کشاورزی بیولوژیکی، انتشارات INRA، شماره ۹، مؤسسه ملی تحقیقات علوم کشاورزی فرانسه، ۲۰۰۰.

